

МОДОДОЙ АРСАЛДААН

Хэмнай дээрэб гэжэ модод арсалдаба. Дуб модон иигэжэ хэлэбэ:

„Би бүхы мододой эзэн гээшэб! Үндэхэмни газарта доро оронхой, гурбан алда бүдүүн бээтэйб, үзүүрни тэнгэри өөдэ харанхай, набшаадни араатай, гэшүүхэдни түмэрөөр шудхаан шэнги. Һалхи шуурганда найгадаггүйб, аадар бороодо нугардаггүйб”.

Иигэжэ дуб модоной бэеэ һайрхахье яблони дуулаад хэлэбэ: „Мантан дуб, томо, бүдүүнби гэжэ байжа ехээр бэеэ бү һайрха: үрэхэнши гансал гахайн эдеэн, харин минии ягаа улаахан яблока айл бүхэнэй стол дээрэ байдаг”.

Сагдуул нарhan энэ арсалдааень дуулаад, зуурхэг үзүүрээ найгуулан хэлэбэ: „Байзагты бэеэ магтаяяа: үбэл болохо, тийхэдэнь хоюулан нюсэгэн зогсохот, харин минии хурса ногоон шэлбэхэд юуншье haa үлэхэ. Хүйтэн орондо хүн зон намгүйгөөр ажануужа шадахагүй, би тэдэнэй пеэшэн түлинэб, гэр баринааб”.